

تیتراژهای امروز

خبرنگار «وطن امروز» از مرز میانمار و بنگلادش
زن‌های آوارگان مسلمان روهینگیا را روایت می‌کند

**چرا اینقدر
دیر؟!**

«وطن امروز» از آثار اجرای طرح حذف قیمت
از روی کالاها گزارش می‌دهد

**سردرگمی ناظران
رونق سوداگران**

جدول اظهارات مسؤولان و کارشناسان
اقتصادی درباره حذف قیمت از روی کالاها

جنبش اعتراضی در عربستان
ادامه خواهد یافت

**فوبیا
در کاخ آل سعود**

در صفحه طنز راه‌راه بخوانید

گفت‌وگو با چند نفر که «ظریف‌قلبی»
از آنها کلاهبرداری کرده بود

باز آمد... بوی بول مدرسه!
صفحه ۱۲

بین‌المللی

دیکتاتور کردستان عراق کردها را
فدای قلمرو و موهوش می‌کند

**حکم دادگاه عالی عراق
به توقف همه‌پرسی کردستان**

دادگاه عالی عراق حکم توقف همه‌پرسی
اقلیم کردستان این کشور را صادر کرد. این
حکم پس از رای پارلمان عراق و مخالفت صریح
حیدر العبادی، نخست‌وزیر تکلیف اربیل را کاملاً
روشن کرده است، بدین معنی که حتی اقدام
به برگزاری همه‌پرسی غیرالزام‌آور و غیرمشروع
برای جدایی اقلیم از عراق به معنای سرپیچی از
قانون اساسی این کشور خواهد بود. از این پس
عرف بین‌المللی این اجازه را به ارتش و نیروهای
نظامی عراق می‌دهد راساً با یابغان محلی برخورد
کنند. مواضع اخیر ۲ همسایه مشترک عراق و
اقلیم یعنی ایران و ترکیه نیز در این زمینه کاملاً
شفاف بوده است.

دبیر شورایی عالی امنیت ملی جمهوری
اسلامی ایران، استقلال کردستان از عراق
را به معنای پطمان همه موافقتنامه‌های
امنیتی میان تهران و اربیل دانسته است اما
موضع گیری آنکارا از این هم صریح‌تر بوده
است. رجب طیب اردوغان، رئیس جمهور
این کشور پیش از پرواز به نیویورک، بارزانی
را به تلاش برای تجزیه عراق متهم و اعلام
کرد در این زمینه کاملاً از بغداد حمایت
می‌کند. سپس دیروز منابع اردنی به نقل از
دیپلمات‌های این کشور اعلام کردند اردوغان
در دیدار با عبدالله دوم، پادشاه اردن و پادوی
منطقه‌ای اسرائیل از طریق او پیامی را برای
تل‌آویو و اربیل فرستاده و اتمام حجت کرده
که در صورت ادامه لجبازی بارزانی برای
جداسازی اقلیم از عراق، ترکیه حتی ممکن
است منتظر واکنش بغداد نشینند و خود راساً
تمام گزینه‌های مناسب از جمله اقدام نظامی
را علیه کردستان عراق اتخاذ کند. لبریز شدن
صبر عراق و همسایگانش در موقعیت فعلی
درست همان چیزی است که آمریکا، انگلیس
و فرانسه از آن وحشت دارند، چرا که یا شکست
پروژه داعش، در حال حاضر غرب دست برتر را
در معادلات منطقه ندارد و شاید دیگر نتواند
مزیت فدرالی اقلیم کردستان را حفظ کند و با
تبدیل شدن این منطقه از عراق به یک استان
معمولی تحت نظر ارتش عراق و متحدانش،
پروژه غربی جداسازی مناطق کردنشین
از ۴ کشور ترکیه، عراق، سوریه و ایران نیز
زودتر از موعد مضمحل شود.

ادامه در صفحه ۵

پیام رئیس‌جمهور آمریکا به کنفرانس سالانه آژانس: اگر نظارت‌های آژانس کافی نباشد از برجام خارج می‌شویم

اولتیماتوم ترامپ به آمانو

ریک یوری، وزیر انرژی آمریکا در جلسه سالانه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

منابع برآوردی برای عبور از فقر مطلق بیشتر بود.
همانطور که می‌دانید درآمد یک دلار در روز برای
یک نفر خط فقر مطلق محسوب می‌شود. زمانی که
ما هدمندی را اجرا کردیم قیمت هر دلار هزار
تومان بود که در ماه ۳۰ هزار تومان می‌شد، در
حالی که دولت در هر ماه، ۴۵ هزار تومان به هر
نفر یارانه می‌داد.

■ **طرح دولت دوازدهم برای ریشه‌کنی فقر
مطلق چیست؟**

سوال این است: طرح دولت دوازدهم برای
ریشه‌کن کردن فقر مطلق بر چه مبنایی است؟ و
اگر قرار است مانند گذشته و صرفاً با سیاست‌های
حمایتی غیر پایدار و مقطعی مانند پرداخت
یارانه‌های نقدی و حتی افزایش مستمری افراد
تحت پوشش نهادهای حمایتی و... به این هدف
رسید و به قول معروف «بدون آموزش ماهیگیری
فقط ماهی داد» طبیعتاً ریشه‌کن کردن فقر مطلق
تا پایان سال ۱۴۰۰ دور از دسترس نیست کما
اینکه این اتفاق در گذشته نیز (روی کاغذ) رخ
داده است اما با افزایش نرخ ارز و نرخ تورم افراد
خارج شده از کانال فقر مطلق مجدداً به این کانال
باز می‌گردند.

در خاتمه باید پذیرفت ریشه‌کنی فقر حداقل
در قالب و تعریف فقر مطلق نیز نیازمند اقداماتی
پایه‌ای و اصلاح ساختارهای موجود و بسترهای لازم
است. اقدامی که حداقل در ۴ سال گذشته در دولت
یازدهم هیچ نشانه‌ای از تحقق آن در رفتار و اعمال
دولت‌ها مشاهده نشده است.

* **کارشناس ارشد علوم اقتصادی**

www.vatanemrooz.ir

در شبکه‌های اجتماعی

پیامک خوانندگان
۱۰۰۰۲۲۳۱

سلام وطن
۶۶۴۱۳۹۴۲

@vatanemrooz

تهدید تولید ملی
خرید کالای خارجی!
0 107354 683291

یادداشت امروز

ناشایسته‌سالاری

روزهای نخست دولت یازدهم بود که جناب
نوبخت، سخنگوی دولت اعلام کرد حالا زمان آن
است که یک به جای خود بدهیم تا همه آنهایی
که در ۸ سال گذشته در جای مناسب خود قرار
نداشته‌اند به جای خود برگردند و چرخ امور
مملکت به دستان با کفایت آنان بچرخد. حاصل
این به جای خود اما بازگشت لشکری از مدیران
پیر و پاتال به مناصب بالای کشور بود. مدیرانی
که از ابتدای جوانی تا همین روزها همواره مدیر
بوده‌اند و اکثر آنها اگر قرار بر عمل باب میل‌شان
باشد تا وقتی جناب عزرائیل دست به کار نشوند،
کماکان مدیر باقی خواهند ماند. در این میان
یک کلیشه همواره بر اذهان ملت تحمیل شده
است و آن هم پرتجربه و ژنرال بودن این کاست
همواره مدیر است. بر اساس این کلیشه سن
و سال زیاد این عزیزان، با تجربه و توانمندی
بسیار بالایی‌شان گره خورده است و این سروران
و ارجمندان هر کدام یک پیر روشن‌ضمیر
و گریزگرا بالان‌دیده و فولاد ابدیده در کوران
حوادث و قس‌علی‌هذا هستند. این جماعت خود
را ژنرال‌های عرصه مدیریت کشور می‌پندارند
و از بر زبان آوردن آن هم ابایی ندارند. همین
۴ سال و چند ماه پیش بود که جناب زنگنه
در اظهارنظری درباره وزیر احتمالی نفت در
کابینه دولت یازدهم گفته بود که حالا وقت آن
است که گروه‌ها بر روند کار گروه‌بانی کنند و
ژنرال‌ها برگردند و کار ژنرالی کنند. در تشریح
جهان و عموم سیستم‌های دارای سلسله‌مراتب
مشخص ارتقا، هیچگاه گروه‌ها ژنرال
نمی‌شوند؛ مگر در موارد استثنایی که شرایطی
فوق‌العاده ایجاد شود و سطوح نخبگانی تغییر
کند و جبرهای اجرایی و مناسبات مبتنی بر
وفاداری و پارته‌های غیر تخصصی گریزناپذیر به
میدان وارد شود و این امکان وجود داشته باشد
که گروه‌ها به سمت ژنرال بودن حرکت
کنند؛ این آقایان هم اینگونه ژنرال شده‌اند. اما
آیا اکنون این ژنرال‌ها بعد از گذشت سال‌ها
به اندازه‌ای که ادعا می‌کنند توانمند هستند؟
به نظر نگارنده توان مدیریتی این دوستان
امروز با روزهای ابتدای کارشان تفاوتی نکرده
است، چرا که اولاً این فرض غلطی است که
افزایش سن مدیریتی را الزاماً با اثبات‌شدن
تجربه مقارن بدانیم و ثانیاً عملکرد و رفتار و
گفتار این مدیران در قبال مسائل جدیدی
که به کشور عارض می‌شود به همان اندازه
مسائل و چالش‌های ۲-۳ دهه پیش، همراه
با عدم قطعیت و آزمون و خطا و سردرگمی
است. در دولت تدبیر و امید، پس از یک دوره
۸ ساله کنار نهادن نسبی این کاست در
دولت نهم و دهم، دوباره زمام امور به دست آنها
افتاد اما برخلاف کلیشه مطرح شده، شاهد آنیم
که تعارضات مدیریتی میان این نخبگان در
سطحی بسیار بالا در جریان بوده است و حتی
بی‌توجه به بدبختی‌ترین مقتضیات مملکت‌داری
به رسانه‌ها نیز کشیده شده است. وقتی بر
اساس کلیشه مربوط به پختگی و بالا بودن سن
و سال، قرار بر این است که رفتار عقلایی‌تر و
پخته‌تر و جامع‌الاطراف‌تری را از این مدیران
پا به سن گذاشته شاهد باشیم اما در عمل
شاهد درگیری‌های لفظی و ناهماهنگی‌های
اجرائی بین آنها هستیم. جالب اینجاست که
شدیدترین و علنی‌ترین این درگیری‌های لفظی
بین پرسن و سال‌ترین اعضای تیم اجرایی
جناب روحانی رقم خورده است تا آنجا که اکبر
ترکان با لحنی توهین‌آمیز و همراه با تهدید در
برنامه زنده تلویزیونی، نعمت‌زاده، وزیر صنعت،
معادن و تجارت را به سر جای خود نشستن و
سکوت دعوت می‌کند یا بر سر سامانه مربوط به
ورود کالا به کشور بین گمرک و وزارت صنعت
کنشکس و موازی‌کاری شکل می‌گیرد یا این
روزها در مقوله مدیریت منابع آب بین سازمان
حفاظت محیط‌زیست و وزارت جهاد کشاورزی
درگیری به‌وجود می‌آید که به سطح رئیس
سازمان و وزیر و درگیری تلویحی لفظی و نیش
و کنایه زدن نیز می‌رسد. پس حداقل در میان
این جماعت نمی‌شود براحتی از پختگی ناشی از
کثرت سن و سال سخن گفت و ناهماهنگی‌ها
و تعارضات در همه سطوح با نامناسب‌ترین
بروندادهای رسانه‌ای در حال وقوع است.
به عنوان توضیحی برای مساله دوم باید گفت
برخورد این کاست سیاسی با مسائل جدید به
همان اندازه سال‌های گذشته با نارسایی و ضعف
همراه است. چیزی که افزایش تجربه و بالا رفتن
سن و سال هم تغییری در آن ایجاد نمی‌کند...
ادامه در صفحه ۵